

Streda 6. mája 2009

Rovnaké zaobchádzanie s mužmi a ženami vykonávajúcimi samostatnú zárobkovú činnosť *I**

P6_TA(2009)0364

Legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu zo 6. mája 2009 o návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby a o zrušení smernice 86/613/EHS (KOM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD))

(2010/C 212 E/44)

(Spolurozhodovací postup: prvé čítanie)

Európsky parlament,

- so zreteľom na návrh Komisie pre Európsky parlament a Radu (KOM(2008)0636),
 - so zreteľom na článok 251 ods. 2 a článok 141 ods. 3 Zmluvy o ES, v súlade s ktorými Komisia predložila návrh Európskemu parlamentu (C6-0341/2008),
 - so zreteľom na článok 51 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť a stanoviská Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci a Výboru pre právne veci (A6-0258/2009),
1. schvaľuje zmenený a doplnený návrh Komisie;
 2. žiada Komisiu, aby mu vec znovu predložila, ak má v úmysle podstatne zmeniť svoj návrh alebo ho nahradiť iným textom;
 3. poveruje svojho predsedu, aby túto pozíciu postúpil Rade a Komisii.

Streda 6. mája 2009

P6_TC1-COD(2008)0192

Pozícia Európskeho parlamentu prijatá v prvom čítaní 6. mája 2009 na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/.../ES o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby a o zrušení smernice Rady 86/613/EHS

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 141 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie ||,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 Zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernica Rady 86/613/EHS z 11. decembra 1986 o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby vrátane činnosti v poľnohospodárstve a o ochrane samostatne zárobkovo činných žien počas tehotenstva a materstva ⁽⁴⁾ zabezpečuje, že v členských štátoch sa uplatňuje zásada rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby alebo prispievajúcimi k vykonávaniu takejto činnosti. Pokiaľ ide o samostatne zárobkovo činné osoby a vypomáhajúcich manželov alebo manželky, smernica 86/613/EHS nebola veľmi účinná a mal by sa prehodnotiť rozsah jej pôsobnosti, keďže diskriminácia na základe pohlavia sa vyskytuje aj mimo oblasti plateného zamestnania. V záujme zrozumiteľnosti by smernica 86/613/EHS mala byť nahradená touto smernicou.
- (2) Komisia vo svojom oznámení z 1. marca 2006 nazvanom „Plán uplatňovania rovnosti žien a mužov 2006-2010“ ⁽⁵⁾ oznámila, že v záujme zlepšenia riadenia v oblasti rodovej rovnosti preskúma platné právne predpisy EÚ v oblasti rodovej rovnosti, ktoré neboli zahrnuté do projektu prepracovania právnych predpisov v roku 2005 s cieľom tieto predpisy v prípade potreby aktualizovať, modernizovať a prepracovať. Smernica 86/613/EHS nebola zahrnutá do tohto projektu prepracovania právnych predpisov.
- (3) Rada vo svojich záveroch z 5. a 6. decembra 2007 s názvom „Vyvážené úlohy žien a mužov v oblasti zamestnanosti, rastu a sociálnej súdržnosti“ ⁽⁶⁾ vyzvala Komisiu, aby zvažila potrebu prípadnej revízie smernice || 86/613/EHS s cieľom zabezpečiť práva súvisiace s materstvom a otcovstvom samostatne zárobkovo činných osôb a im vypomáhajúcich manželov alebo manželiek.
- (4) Európsky parlament systematicky vyzýval Komisiu, aby preskúmala smernicu 86/613/EHS najmä v záujme **zvýšenia ochrany materstva samostatne zárobkovo činných žien a** zlepšenia situácie manželov alebo manželiek vypomáhajúcich v poľnohospodárstve, **remeselníctve, obchode, malých a stredných podnikoch a slobodných povolaniach.**

⁽¹⁾ Stanovisko z 24. marca 2009 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C , s. .

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 6. mája 2009.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 359, 19.12.1986, s. 56.

⁽⁵⁾ KOM(2006)0092.

⁽⁶⁾ Dokument SOC 385.

Streda 6. mája 2009

- (5) *Európsky parlament vo svojom uznesení z 21. februára 1997 o situácii manželov alebo manželiek vypomáhajúcich samostatne zárobkovo činným osobám* ⁽¹⁾ *navrhol povinnú registráciu vypomáhajúcich manželov alebo manželiek, aby už neboli neviditeľnými pracovníkmi, a povinnosť členských štátov umožniť vypomáhajúcim manželom alebo manželkám registráciu do systémov poistenia pre samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré pokrývajú náklady v chorobe, invalidite a starobe.*
- (6) Komisia vo svojom oznámení s názvom „Obnovená sociálna agenda: príležitosti, prístup a solidarita v Európe 21. storočia“ ⁽²⁾ potvrdila potrebu prijať opatrenia v súvislosti s rozdielmi medzi ženami a mužmi v podnikaní, ako aj zlepšiť zosúladenie súkromného a pracovného života.
- (7) Existuje už celý rad právnych nástrojov na presadzovanie zásady rovnakého zaobchádzania, ktoré sa vzťahujú na samostatne zárobkovú činnosť, najmä smernica Rady 79/7/EHS z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením ⁽³⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie) ⁽⁴⁾. Táto smernica by sa preto nemala vzťahovať na oblasti, ktoré už spadajú do rozsahu pôsobnosti iných smerníc.
- (8) Táto smernica by sa mala vzťahovať na samostatne zárobkovo činné osoby a vypomáhajúcich manželov alebo manželky, keďže obe tieto kategórie sa podieľajú na podnikateľskej činnosti.
- (9) *Je potrebné zabezpečiť, aby vypomáhajúci manželia a manželky získali jasne vymedzené profesijné postavenie, a stanoviť ich práva.*
- (10) Smernica by sa nemala vzťahovať na záležitosti spadajúce do rozsahu pôsobnosti iných smerníc, ktorými sa presadzuje zásada rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, najmä smernice Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu ⁽⁵⁾. Predovšetkým článok 5 smernice 2004/113/ES týkajúci sa poistných zmlúv a súvisiacich finančných služieb sa uplatňuje aj naďalej.
- (11) Aby sa zabránilo diskriminácii na základe pohlavia, táto smernica by sa mala vzťahovať tak na priamu diskrimináciu, ako aj na nepriamu diskrimináciu. Obťažovanie a sexuálne obťažovanie by sa malo považovať za diskrimináciu, a preto by malo byť zakázané.
- (12) Členské štáty môžu podľa článku 141 ods. 4 zmluvy zachovať alebo prijať opatrenia stanovujúce osobitné výhody s cieľom uľahčiť nedostatočne zastúpenému pohlaviu vykonávať samostatne zárobkovú činnosť alebo predchádzať znevýhodneniu či vyrovnávať znevýhodnenie v ich profesijnej kariére. V zásade by tieto opatrenia v podobe pozitívnych krokov zameraných na dosiahnutie rovnosti v praxi nemali byť považované za porušenie právnej zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami.
- (13) Uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania v oblasti samostatnej zárobkovej činnosti znamená, že nesmie dochádzať k žiadnej diskriminácii v súvislosti so zakladaním, riadením, zariadením alebo rozširovaním podniku alebo akejkoľvek inej formy samostatnej zárobkovej činnosti.
- (14) Je nevyhnutné zabezpečiť, aby podmienky zakladania spoločnosti manželmi alebo životnými partnermi v zmysle vnútroštátneho práva nevedli k diskriminácii na základe manželského alebo rodinného stavu. *Na účely tejto smernice by sa pojmy „manželský stav“ a „rodinný podnik“ mali vykladať so zreteľom na uznanie životného partnerstva v príslušných rozsudkoch Súdneho dvora Európskych spoločenských.*

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 85, 17.3.1997, s. 186.

⁽²⁾ KOM(2008)0412.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 6, 10.1.1979, s. 24.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 373, 21.12.2004, s. 37.

Streda 6. mája 2009

- (15) Vzhľadom na prínos vypomáhajúcich manželov alebo manželiek do rodinného podniku by vypomáhajúci manželia alebo *vypomáhajúce* manželky mali mať možnosť požívať ochranu na minimálne takej istej úrovni ako samostatne zárobkovo činné osoby, a to za rovnakých podmienok ako samostatne zárobkovo činné osoby. Od členských štátov by sa malo požadovať, aby prijali nevyhnutné opatrenia na umožnenie takejto voľby. V každom prípade **by mala** byť úroveň ochrany vypomáhajúcich manželov alebo manželiek úmerná miere ich účasti na činnosti **samostatne zárobkovo činnnej osoby v rodinnom** podniku.
- (16) Hospodárska a fyzická zraniteľnosť tehotných samostatne zárobkovo činných žien a vypomáhajúcich manželiek vyžaduje, aby im bolo priznané právo na materskú dovolenku, ktorej časť by sa mala považovať za povinnú. Za predpokladu, že sú splnené minimálne požiadavky tejto smernice, členské štáty majú aj naďalej právomoc ustanoviť výšku príspevkov a všetky modalities týkajúce sa dávok a platieb. Samostatne zárobkovo činné ženy a vypomáhajúce manželky by vzhľadom na svoju osobitnú situáciu mali mať možnosť konečného rozhodnutia o tom, či využijú alebo nevyužijú materskú dovolenku.
- (17) V záujme zohľadnenia osobitostí samostatne zárobkovej činnosti by samostatne zárobkovo činné ženy a vypomáhajúce manželky, pokiaľ je to možné, **popri finančnej dávke mali mať prístup k službám dočasného zastúpenia** počas materskej dovolenky.
- (18) Zvýšenie efektívnosti a účinnosti systémov sociálnej starostlivosti, najmä prostredníctvom lepších stimulov, kvalitnejšej správy a hodnotenia a vytyčovania priorít výdavkových programov, nadobudlo zásadný význam v záujme zabezpečenia dlhodobej finančnej udržateľnosti európskych sociálnych modelov.
- (19) Osoby diskriminované na základe pohlavia by mali mať náležité prostriedky právnej ochrany. Na zabezpečenie účinnejšej ochrany by mali mať združenia, organizácie a iné právne subjekty oprávnenie zapojiť sa do konania, ak tak rozhodnú členské štáty, buď v mene alebo na podporu obete bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne procesné pravidlá týkajúce sa zastupovania a obhajoby na súdoch.
- (20) Ochrana **samostatne zárobkovo činných osôb a vypomáhajúcich manželov alebo manželiek** pred diskrimináciou na základe pohlavia by mala byť posilnená existenciou jedného **subjektu** v každom členskom štáte, **ktorý by bol oprávnený** analyzovať vzniknuté problémy, skúmať možné riešenia a poskytovať praktickú pomoc obetiam.
- (21) Keďže ciele *navrhovanej činnosti*, a to zabezpečenie jednotnej vysokej úrovne ochrany pred diskrimináciou vo všetkých členských štátoch, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale možno ich lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica *neprekračuje* rámec *nevyhnutný* na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovuje rámec na uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby alebo prispievajúcimi k vykonávaniu takejto činnosti, pokiaľ ide o tie aspekty, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2006/54/ES a smernica 79/7/EHS, v členských štátoch.
2. Smernica sa vzťahuje na samostatne zárobkovo činné osoby a vypomáhajúcich manželov alebo manželky.
3. Presadzovanie zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi, pokiaľ ide o prístup k tovaru a službám a o ich poskytovanie spadá aj naďalej do rozsahu pôsobnosti smernice 2004/113/ES.

Streda 6. mája 2009

Článok 2

Vymedzenie pojmov

|| Na účely tejto smernice:

- a) „samostatne zárobkovo činné osoby“ sú všetky osoby vykonávajúce zárobkovú činnosť na vlastný účet v súlade s podmienkami ustanovenými vnútroštátnymi právnymi predpismi vrátane poľnohospodárov, príslušníkov slobodných povolání, **remeselníkov, obchodníkov, a v rámci malých a stredných podnikov;**
- b) „vypomáhajúci manželia alebo manželky“: manželia alebo manželky alebo životní partneri samostatne zárobkovo činných osôb v zmysle vnútroštátneho práva, ktorí nie sú zamestnancami alebo podnikateľskými partnermi a ktorí sa zvyčajne za podmienok ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi podieľajú na činnostiach samostatne zárobkovo činné osoby a vykonávajú rovnaké alebo pomocné úlohy;
- c) „priama diskriminácia“: keď sa s jednou osobou zaobchádza menej priaznivo z dôvodu pohlavia, než sa zaobchádza alebo zaobchádzalo alebo by sa zaobchádzalo s inou osobou v porovnateľnej situácii;
- d) „nepriama diskriminácia“: keď v dôsledku zdanlivo neutrálneho ustanovenia, kritéria alebo praxe je osoba jedného pohlavia osobitným spôsobom znevýhodnená v porovnaní s osobami druhého pohlavia, s výnimkou prípadu, že toto ustanovenie, kritérium alebo prax sú objektívne odôvodnené legitímnym cieľom a prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa sú primerané a potrebné;
- e) „obťažovanie“: keď dochádza k nežiaducej správanie súvisiacemu s pohlavím osoby s úmyslom alebo účinkom porušenia dôstojnosti osoby a vytvorenia zastrašujúceho, nepriateľského, ponižujúceho, zneuctujúceho alebo urážlivého prostredia;
- f) „sexuálne obťažovanie“: keď dochádza k akejkoľvek forme nežiaduceho verbálneho, neverbálneho alebo telesného správania sexuálnej povahy s úmyslom alebo účinkom porušenia dôstojnosti osoby, najmä vytváraním zastrašujúceho, nepriateľského, ponižujúceho, zneuctujúceho alebo urážlivého prostredia.

Článok 3

Rodinné podniky

Členské štáty zabezpečujú, aby podmienky zakladania spoločnosti medzi manželmi alebo medzi životnými partnermi v zmysle vnútroštátneho práva nevedli k diskriminácii na základe manželského alebo rodinného stavu. Všetky spoločnosti, ktoré sú spoločne založené manželmi alebo životnými partnermi v zmysle vnútroštátneho práva, sa považujú za „rodinný podnik“. Uznanie životného partnerstva sa zakladá na príslušných rozsudkoch Súdneho dvora Európskych spoločenstiev.

Článok 4

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Zásadou rovnakého zaobchádzania sa rozumie, že nedochádza k žiadnej priamej alebo nepriamej diskriminácii na základe pohlavia, najmä vzhľadom na manželský alebo rodinný stav, a to predovšetkým v súvislosti so zakladaním, **riadením**, zariadením alebo rozširovaním podniku alebo pri začatí akejkoľvek inej formy samostatnej zárobkovej činnosti.
2. Obťažovanie a sexuálne obťažovanie sa považujú za diskrimináciu na základe pohlavia, a preto sú zakázané. Odmietnutie takéhoto správania príslušnou osobou alebo jej podrobenie sa takémuto správaniu sa nesmie použiť ako základ pre rozhodnutie, ktorým je táto osoba dotknutá.
3. Navádzanie na diskrimináciu osôb na základe pohlavia sa považuje za diskrimináciu.

Streda 6. mája 2009

Článok 5

Pozitívna akcia

V záujme zabezpečenia úplnej rovnosti medzi mužmi a ženami v praxi nebráni zásada rovnakého zaobchádzania žiadnemu členskému štátu zachovávať alebo prijímať osobitné opatrenia na predchádzanie znevýhodnení súvisiacich s rodom alebo na ich vyrovnanie, **ktorých cieľom je napríklad podpora podnikateľskej činnosti žien.**

Článok 6

Založenie spoločnosti

Bez toho, aby boli dotknuté osobitné podmienky prístupu k určitým činnostiam, ktoré platia rovnako pre obidve pohlavia, členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že podmienky upravujúce založenie podniku *medzi* manželmi alebo **medzi** životnými partnermi v zmysle vnútroštátneho práva nie sú viac obmedzujúce ako podmienky upravujúce založenie podniku inými osobami.

Článok 7

Sociálna ochrana vypomáhajúcich manželov alebo manželiek a životných partnerov

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby vypomáhajúci manželia alebo vypomáhajúce manželky **a životní partneri požívali** ochranu na minimálne takej úrovni ako samostatne zárobkovo činné osoby, a to za rovnakých podmienok ako samostatne zárobkovo činné osoby. **Ak takéto rozšírenie výhod nie je povinné podľa právnych predpisov príslušného členského štátu, vykoná sa na žiadosť vypomáhajúceho manžela alebo manželky alebo životného partnera.**

Tieto opatrenia zaručujú nezávislú registráciu vypomáhajúcich manželov alebo manželiek do existujúcich systémov sociálneho zabezpečenia pre samostatne zárobkovo činné osoby pokrývajúci chorobu, invaliditu a starobu pod podmienkou, že prispievajú do týchto systémov rovnako ako samostatne zárobkovo činné osoby s prípadnou možnosťou stanoviť paušálne príspevky.

Sociálne príspevky vypomáhajúcich manželov alebo manželiek by mali byť odpočítateľné z daní ako prevádzkové výdavky, rovnako ako skutočný nárok na odmenu manžela alebo manželky pod dvojitou podmienkou, že služby boli riadne poskytnuté a že ide o zvyčajnú odmenu za takéto služby.

Článok 8

Materská dovolenka

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby samostatne zárobkovo činné ženy a vypomáhajúce manželky mohli mať nárok ■ na materskú dovolenku **podľa ich konkrétnych potrieb. Dĺžku materskej dovolenky by si mohli vybrať, jej celková dĺžka by však nesmela prekročiť obdobie stanovené v smernici Rady 92/85/EHS** (1).

2. S cieľom zabezpečiť, aby osoby uvedené v odseku 1 mohli vykonávať svoje práva uznané v tomto článku, členské štáty prijímú opatrenia na zabezpečenie toho, aby dostávali primeranú dávku v priebehu materskej dovolenky.

3. Dávka uvedená v odseku 2 sa pokladá za primeranú vtedy, ak zabezpečuje príjem prinajmenšom rovnocenný príjmu, ktorý by dotknutá osoba dostávala v prípade prerušenia svojej činnosti z dôvodov spojených s jej zdravotným stavom, alebo ak takýto príjem nie je ustanovený, akejkoľvek rovnocennej dávke ustanovenej vnútroštátnymi predpismi s tým, že podlieha prípadnému stropu ustanovenému vnútroštátnymi právnymi predpismi, **pričom tento strop nevedie k žiadnej diskriminácii.**

(1) Ú. v. EÚ L 348, 28.11.1992, s. 1.

Streda 6. mája 2009

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby samostatne zárobkovo činné ženy a vypomáhajúce manželky mali **okrem dávky** uvedenej v odseku 2 prístup aj k službám zabezpečujúcim dočasné zastúpenie alebo k akýmkoľvek iným existujúcim vnútroštátnym sociálnym službám.

Článok 9

Uznanie práce vypomáhajúcich manželov alebo manželiek

Členské štáty sa zaväzujú preskúmať podmienky, za akých by sa mohlo podporiť uznanie činnosti vykonávanej manželmi alebo manželkami, a na základe tohto preskúmania posúdiť všetky vhodné opatrenia na podporu tohto uznania.

Článok 10

Ochrana práv

1. Členské štáty zabezpečia, aby **účinné** súdne alebo správne konania vrátane zmierovacích konaní, ak to členské štáty považujú za vhodné, určené na vymáhanie plnenia povinností podľa tejto smernice, boli dostupné všetkým osobám, ktoré tvrdia, že utrpeli stratu alebo škodu v dôsledku neuplatnenia zásady rovnakého zaobchádzania v súvislosti s ich osobou, a to aj po skončení vzťahu, v ktorom údajne došlo k diskriminácii.

2. Členské štáty zabezpečia, aby združenia, organizácie alebo iné právne subjekty, ktoré majú v súlade s kritériami ustanovenými ich vnútroštátnymi právnymi predpismi oprávnený záujem na zabezpečení dodržiavania ustanovení tejto smernice, sa mohli v mene alebo na podporu žalobcu a s jeho súhlasom zapojiť do akéhokoľvek súdneho alebo správneho konania určeného na vymáhanie plnenia povinností podľa tejto smernice.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne pravidlá o lehotách na podávanie žalôb týkajúcich sa zásady rovnakého zaobchádzania.

Článok 11

Kompenzácia alebo náprava

Členské štáty zavedú do svojich vnútroštátnych právnych systémov také opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie skutočnej a účinnej kompenzácie alebo nápravy, ako určia členské štáty, za stratu a škodu, ktoré utrpela osoba v dôsledku diskriminácie v zmysle tejto smernice, pričom takáto kompenzácia alebo náprava má byť odstraňujúca a úmerná spôsobenej strate alebo škode. Takáto kompenzácia alebo náprava nesmie byť obmedzená predtým stanovenou hornou hranicou.

Článok 12

Subjekty v oblasti rovnosti

1. Členské štáty ustanovia subjekt **poverený** presadzovaním, analýzou, monitorovaním a podporou rovnakého zaobchádzania so všetkými osobami bez diskriminácie na základe pohlavia a prijímú pre ne potrebné opatrenia. **Tento subjekt môže byť súčasťou orgánov**, ktoré sú na vnútroštátnej úrovni zodpovedné za ochranu ľudských práv alebo ochranu práv jednotlivcov alebo presadzovanie zásady rovnakého zaobchádzania.

2. Členské štáty zabezpečia, **aby úlohy subjektu uvedeného** v odseku 1 zahŕňali:

a) poskytovanie nezávislej pomoci obetiam diskriminácie pri podávaní sťažností týkajúcich sa diskriminácie bez toho, aby boli dotknuté práva obetí a združení, organizácií alebo iných právnych subjektov uvedených v článku 10 ods. 2;

b) vykonávanie nezávislých prieskumov týkajúcich sa diskriminácie;

Streda 6. mája 2009

- c) uverejňovanie nezávislých správ a vydávanie odporúčaní k akejkoľvek otázke týkajúcej sa takejto diskriminácie;
- d) vymieňanie dostupných informácií na príslušnej úrovni s rovnocennými európskymi subjektmi, ako je Európsky inštitút pre rodovú rovnosť.

Článok 13

Začlenenie otázok rodovej rovnosti do rôznych politík

Členské štáty aktívne zohľadňujú cieľ rovnosti medzi mužmi a ženami pri tvorbe a vykonávaní legislatívnych ustanovení, iných právnych predpisov, správnych opatrení, politík a činností v oblastiach uvedených v tejto smernici.

Článok 14

Šírenie informácií

Členské štáty zabezpečia, aby boli na celom ich území príslušné osoby vhodnými prostriedkami **vrátane internetu** oboznámené s predpismi prijatými podľa tejto smernice, ako aj s príslušnými predpismi, ktoré sú už v platnosti.

Článok 15

Úroveň ochrany

Implementácia tejto smernice nesmie byť za žiadnych okolností dôvodom na zníženie úrovne ochrany pred diskrimináciou, ktorú už členské štáty poskytujú v oblastiach spadajúcich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Článok 16

Správy

1. Členské štáty oznámia Komisii všetky dostupné informácie týkajúce sa uplatňovania tejto smernice najneskôr do ... (*).

Komisia vypracuje súhrnnú správu, ktorú predloží Európskemu parlamentu a Rade najneskôr do ... (**). Ak je to potrebné, správa obsahuje aj návrhy na zmenu a doplnenie tejto smernice.

2. V správe Komisie sa zohľadnia stanoviská príslušných zainteresovaných strán.

Článok 17

Preskúmanie

Najneskôr do ... (*) Komisia preskúma uplatňovanie tejto smernice a v prípade potreby navrhne akékoľvek zmeny a doplnenia, ktoré pokladá za nevyhnutné.**

(*) Štyri roky od prijatia tejto smernice.

(**) Päť rokov od prijatia tejto smernice.

(***) Šesť rokov od prijatia tejto smernice.

Streda 6. mája 2009

Článok 18

Implementácia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do ... (*). Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. **Ak to odôvodňujú osobitné problémy**, lehota uvedená v odseku 1 na dosiahnutie súladu s **touto smernicou** sa môže predĺžiť do ... (**).

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 19

Minimálne požiadavky

Členské štáty môžu prijať alebo zachovať ustanovenia, ktoré sú pre ochranu zásady rovnakého zaobchádzania priaznivejšie, než je stanovené v tejto smernici.

Článok 20

Zrušenie

Smernica 86/613/EHS sa zrušuje s účinnosťou od ... (*).

Článok 21

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 22

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V ||

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda

(*) Dva roky od prijatia tejto smernice.

(**) Tri roky od prijatia tejto smernice.